

01 gener 2014 19:19

30 anys de salvem Es Trenc

dBalears | 22 juny 2008 Vistes: 1275 vegades

La idíl·lica platja del Trenc és un referent del turisme de la nostra illa, les seves aigües cristal·lines, les seves dunes, els quilòmetres de costa verge són tot un referent per a tot Mallorca. Això avui, dia 22 de juny de 2008, és una realitat, però la història hagués pogut ser diferent, molt diferent, i tal vegada avui hauríem de parlar de la presentació del projecte de reforma de la primera línia de les Covetes.

El relat d'aquesta història està farcida d'amenaçes, de cotxes cremats, de manifestacions i contramanifestacions i el fet que, després de més de vint-i-cinc anys, qui aleshores era president del Govern, Gabriel Cañellas, a dia d'avui no ens en vulgui parlar del tema vol dir alguna cosa. Cal remuntar-nos a final de la dècada dels 70, quan la maquinària urbanitzadora s'havia fitat com a objectiu la zona del Trenc i el Salobrar.

Tot s'inicià el 21 de maig de 1978, aquell dia unes 500 persones es manifestaren a la mateixa platja per oposar-se a la construcció d'un bar restaurant sobre les dunes i així va néixer el lema "Salvem el Trenc". De llavors ençà hi ha hagut molts esdeveniments entorn d'un paratge inigualable en tot el món. I que al llarg d'aquests 30 anys no ha quedat al marge de continus intents urbanitzadors. El 1980 l'Ajuntament de Campos tramitava un projecte d'urbanització de 6.000 habitants, un projecte que incloïa un camp de golf. A les eleccions del 1983 el Trenc va estar a primera línia. En aquells anys Mallorca vivia les primeres manifestacions a favor del territori i s'aconseguí la protecció de la Dragonera.

Guillem Mas, que era batle de Campos en aquell moment, assenyala avui que "els campaners sentíem enveja, tota l'Illa vivia del turisme i nosaltres podíem urbanitzar una mínima part del Trenc, només una de les 15 o 16 famílies que hi tenien terreny ho havia venut, i crec que la urbanització era modèlica. Allò que es deia per Campos era que el turisme duïa les vaques a passejar per Campos i les munyia a casa seva, i encara ara passa el mateix".

La decisió es cuinava a Ciutat, Cañellas i Albertí havien signat un pacte de govern, però UM, com assenyala Albertí, "només havia posat una condició a AP, que era llibertat en matèria d'ordenació del territori i cultura". I així fou com els nacionalistes s'uniren a la resta de forces d'esquerra en el Parlament i s'aconseguí la protecció del Trenc.

Els diaris

"La premsa aleshores no sabia ni una quarta part del que passava", diu l'exbatle. I Miquel Rayó, qui era president del GOB, reconeix que la força exercida sobre la premsa per conscienciar la societat mallorquina fou molt important.

I així, repassant l'hemeroteca, veiem com a principi dels anys vuitanta el Trenc era al carrer. Mas assegura que abans

de tot aquest trull "sols els campaners i quatre pobles de veïnat coneixien el Trenc". Però avui Tomeu Penya encara no ha cobrat el concert que feu a les festes de Campos i on cantà Es Trenc, i el batle s'aixecà i se n'anà.